

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 74.289 van 16 juni 1998  
in de zaak A. 77.907/XII-1228.**

In zake : 1. Denis DE PAEPE,  
2. Noëlla CORYN,  
3. Gilbert DE MEY,  
4. Godelieve SCHEIRE,  
5. Dirk VERNAEVE,  
6. Leona DE BOCK,  
7. Georges DELBEKE,  
8. Jacqueline LIMPENS,  
die woonplaats kiezen bij  
Advocaat L. DE MEULENAERE,  
kantoor houdende te GENT,  
Tentoonstellingslaan 54

tegen :

de stad GENT.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Denis DE PAEPE, Noëlla CORYN, Gilbert DE MEY, Godelieve SCHEIRE, Dirk VERNAEVE, Leona DE BOCK, Georges DELBEKE en Jacqueline LIMPENS op 17 maart 1998 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemeenteraad van de stad Gent van 19 januari 1998 tot vaststelling van een reglement betreffende een belasting op onbebouwde percelen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de vernietiging vorderen van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur  
J. LUST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 juni 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. CORNUT, die loco Advocaat L. DE MEULENAERE verschijnt voor verzoekers en van adviseur J. MATTHYS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. LUST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 18 november 1997 besluit de gemeenteraad van Gent voor de dienstjaren 1998 tot 2001 een belasting te heffen op onbebouwde gronden gelegen in een woongebied van een goedgekeurd of een vastgesteld plan van aanleg en palende aan de openbare weg die, gelet op de plaatselijke toestand, voldoende is uitgerust. Bepaald wordt onder meer dat de eigenaars aangifte moeten doen, op straffe van ambtshalve inkohiering (artikel 10).

Het belastingreglement wordt op 25 november 1997 bekendgemaakt overeenkomstig artikel 112 van de nieuwe gemeentewet.

1.2. Het wordt niet betwist dat de eerste twee verzoekende partijen bij het provinciebestuur bezwaar ingediend hebben tegen het belastingreglement en dat zij er bij brief van 19 januari 1998 van verwittigd zijn dat hun bezwaar zonder gevolg zou gelaten worden.

1.3. Gebruik makend van de door artikel 6 van de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van provincie- en gemeentebelastingen geboden mogelijkheid om de ambtshalve ingekohierde belasting te verhogen, neemt de gemeenteraad op 19 januari 1998 een nieuw belastingreglement aan.

Formeel wordt een geheel nieuw reglement goedgekeurd. Inhoudelijk situeert de vernieuwing, ten overstaan van het reglement van 18 november 1997, zich -blijkens de beraadslaging in de gemeenteraad en de daaraan voorafgaande uiteenzetting van het college van burgemeester en schepenen- in hoofddorde bij artikel 10, naar luid waarvan een ambtshalve ingekohierde belasting wordt verhoogd met 1/5 van de ontdoken belasting. Op enkele andere punten worden minder belangrijke wijzigingen aangebracht: aldus aan artikel 7 (uiterste datum voor het indienen van de aangifte) en artikel 12 (bezwaarmogelijkheid).

Het nieuwe reglement wordt op 22 januari 1998 bekendgemaakt.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen na de kennisneming van het auditoraatsverslag, waarin tot de laattijdigheid van de door de derde tot de achtste verzoekende partij ingediende vordering besloten is, een bijkomende nota met bewijsstukken hebben ingediend waarin zij uiteenzetten waarom hun vordering wel degelijk ontvankelijk is; dat, inzonderheid omdat deze bijkomende elementen betrekking hebben op en zich beperken tot een problematiek die toch ambtshalve door

de Raad van State onderzocht moet worden, er geen reden is om ze uit de debatten te weren;

2.2.1. Overwegende, wat de ontvankelijkheid van de vordering betreft, dat de verwerende partij opmerkt dat de middelen allen gericht zijn tegen het gemeenteraadsbesluit van 18 november 1997 dat op artikel 10 na door het bestreden besluit ongewijzigd behouden is gebleven zodat de vordering, in zoverre zij gericht is tegen de andere bepalingen dan artikel 10 van het gemeenteraadsbeslissing van 19 januari 1998, laattijdig ingediend is; dat zij betoogt dat de verzoekende partijen minstens geen belang hebben bij hun vordering omdat, in geval van schorsing, het gemeenteraadsbesluit van 18 november 1997 "met een oud artikel 10" onverminderd zal blijven gelden;

2.2.2. Overwegende dat de verzoekende partijen daarop antwoorden dat de gemeenteraad op 19 januari 1998 over een geheel nieuw reglement gestemd heeft en dat hij daarmee impliciet maar zeker het reglement van 18 november 1997 opgeheven heeft en vervangen door een nieuw reglement, dat het voorwerp uitmaakt van de onderhavige vordering;

2.3.1. Overwegende dat het hernemen van de volledige tekst van een reglement naar aanleiding van het goedkeuren van bepaalde wijzigingen die de wezenlijke elementen van de eerder ingevoerde regeling niet aantasten, niet tot gevolg heeft dat de belanghebbenden opnieuw de mogelijkheid krijgen om een annulatieberoep in te dienen tegen alle bepalingen van het besluit; dat immers de eenvoudige herhaling van wat eerder was besloten de rechtstoestand van de belanghebbenden niet wijzigt; dat de beroepsmogelijkheid in dat geval dan ook beperkt is tot de nieuw ingestelde wijzigende bepalingen, zeker wanneer, als te dezen, niet blijkt dat de verwerende partij de verzoekende partijen binnen de

termijn waarover zij beschikten om het eerste besluit van 18 november 1997 te bestrijden in de war gebracht heeft met betrekking tot de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van dat eerste besluit;

2.3.2. Overwegende enerzijds dat de verzoekende partijen geen middel aanvoeren dat specifiek betrekking heeft op de wijzigingen die op 19 januari 1998 aan het belastingreglement van 18 november 1997 aangebracht zijn;

Overwegende anderzijds dat de derde tot achtste verzoekende partij de beroepstermijn voor het indienen van een annulatieberoep tegen het besluit van 18 november 1997, ingegaan op het ogenblik van de bekendmaking van het reglement, hebben laten verstrijken; dat die verzoekende partijen ook niet aantonen dat precies de op 19 januari 1998 aangebrachte wijzigingen er de oorzaak van zijn dat het sinds 18 november 1997 bestaande belastingreglement hen is gaan grieven;

2.3.3. Overwegende dat de bestreden beslissing, in de mate dat zij het gemeenteraadsbesluit van 18 november 1997 herneemt, als een louter bevestigende beslissing niet voor vernietiging vatbaar is; dat, in de mate dat zij wel degelijk wijzigingen aanbrengt in de bestaande regelgeving, vastgesteld moet worden dat het verzoekschrift geen middelen bevat die specifiek gericht zijn tegen deze wijzigende bepalingen; dat derhalve de vordering, in zoverre ze niet kan geacht worden gericht te zijn tegen het bevestigde besluit van 18 november 1997 -het gaat om de vordering ingediend door de derde tot de achtste verzoekende partij-, onontvankelijk is;

2.3.4. Overwegende dat uit het feit dat de eerste en de tweede verzoekende partij bij de provinciegouverneur bezwaar hebben ingediend tegen het gemeenteraadsbesluit van 18 november 1997 -feit dat voor de Raad van

State niet betwist is geworden- volgt dat in hunnen hoofde de termijn om bij de Raad van State in beroep te komen gestuit is totdat de toezichthoudende overheid hen geantwoord heeft; dat zulks te dezen gebeurd lijkt te zijn met een brief van 19 januari 1998; dat vanaf die datum gerekend, de onderhavige vordering tijdig ingediend is zodat, wat de eerste en de tweede verzoekende partij betreft, de vordering ontvankelijk is;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen uiteenzetten dat de belastingvoeten "zodanig aberrant hoog zijn dat zij neerkomen op een verkapte onteigening" zodat zij er zich verplicht zullen toe zien hun perceel te verkopen "in omstandigheden die ver van gunstig zijn" zonder dat een later komende vernietiging van de bestreden beslissing dat nadeel zal kunnen goedmaken omdat zij dat concrete perceel hebben aangekocht precies omwille van zijn ligging naast hun woning en het mogelijke gebruik ervan "als tuin";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in wezen daarop antwoordt dat, als het er hen toch om te doen is de "eenheid tussen twee aanpalende kavels te bekomen", de verzoekende partijen het nadeel kunnen voorkomen door stedenbouwkundig de eenheid te bewerkstelligen tussen het perceel waarop hun woning staat en het perceel waarop het bestreden reglement van toepas-

sing zal zijn en dat, indien dit niet zo is, zij met hun uiteenzetting aanduiden dat zij zich storen aan de bedoeling van het bestuur om de immobilisatie van percelen bouwgrond te ontraden; dat zij besluit dat in geval van vernietiging van de bestreden beslissing het herstel van de geleden schade kan vergoed worden;

3.3. Overwegende dat de eerste twee verzoekende partijen berekend hebben dat zij ten gevolge van de onmiddellijke inwerkingtreding van het bestreden belastingreglement volgende sommen zullen moeten betalen: in 1998: 7.790 frank, in 1999: 23 370 frank; in 2000: 35 055 frank en in 2001: 46 740 frank; dat, naar hun eigen berekening, het totaal bedrag van de aldus verschuldigde nieuwe belasting over de gehele periode van vier jaar 71 547 frank hoger ligt dan de belasting die zij tot en met het jaar 1997 verschuldigd waren en die zij "aanvaardbaar beschouwen";

Overwegende dat de eerste twee verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de verplichting om, gespreid over vier jaar, per jaar 17 861 frank méér te betalen voor het verder onbebouwd laten liggen van het betrokken perceel hen onder een zodanige druk brengt dat zij er alleen het hoofd kunnen aan bieden door het perceel te verkopen; dat in die omstandigheden het nadeel dat zij ondergaan niet als ernstig en moeilijk te herstellen wordt beschouwd,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien juni 1900 achtennegentig, door :

|       |                     |                       |
|-------|---------------------|-----------------------|
| de H. | A. VANDENDRIESSCHE, | wnd. kamervoorzitter, |
|       |                     | staatsraad,           |
| Mevr. | A. TRUYENS,         | griffier.             |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. TRUYENS.**

**A. VANDENDRIESSCHE.**